

Жалба, подадена на 13 май 2014 г. — Jannatian/Съвет

(Дело T-328/14)

(2014/С 212/52)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Mahmoud Jannatian (Техеран, Иран) (представители: I. Smith Monnerville и S. Monnerville, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отменят, доколкото засягат жалбоподателя: (i) Решение на Съвета 2010/413/ОВППС от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр.39); (ii) Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 281, стр.81); (iii) Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр.1); (iv) Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр.1); (v) Регламент за изпълнение (ЕС) № 350/2012 на Съвета от 23 април 2012 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L110, стр.17); (vi) Регламент за изпълнение (ЕС) № 709/2012 на Съвета от 2 август 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 208, стр.2); (vii) Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр.16); (viii) Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр.55); (ix) Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 156, стр.3); (x) Регламент за изпълнение (ЕС) № 1203/2013 на Съвета от 26 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 316, стр.1); и (xi) Регламент за изпълнение (ЕС) № 397/2014 на Съвета от 16 април 2014 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр.1);
- Съветът да се осъди да заплати обезщетение в размер на 40 000 EUR за претърпените загуби в резултат от неправомерното вписване на жалбоподателя;
- Съветът да се осъди да заплати всички съдебни разноски в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага седем правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдение за липса на компетентност на Съвета
 - Жалбоподателят твърди, че съгласно член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз ограничителни мерки могат да бъдат приети само по съвместно предложение на Комисията и върховния представител. Оспорените решения и регламенти са били приети от Съвета, който е действал самостоятелно. Следователно те са опорочени от липсата на компетентност.
2. Второто правно основание е изведено от твърдение за нарушение на задължението да се изложат мотиви
 - Жалбоподателят твърди, че изложеното съображение за вписването му в приложение II е твърде неясно, за да отговори на установените в съдебната практика изисквания по отношение на задължението за мотивиране. За да изпълни задължението си за излагане на мотиви, Съветът е трябвало да посочи конкретни и специфични съображения, характеризиращи наличието на ефективно подпомагане от жалбоподателя в полза на правителството на Иран или на чувствителни по отношение на ядреното разпространение дейности от страна на Иран. Поради това оспорените решения и регламенти са опорочени от липса на мотиви.

3. Третото правно основание е изведено от твърдение за нарушение на основните права на жалбоподателя
- Жалбоподателят твърди, че първо, доколкото не посочват основания, оспорените решения и регламенти нарушават правото му на защита. Второ, незаконосъобразността на оспорените решения и регламенти засяга тези производства, след като от една страна тя затруднява възможността жалбоподателят да представи защита, и от друга страна, възможността на Съда да извърши преглед на законността на оспорените решения и регламенти е накърнена. В резултат на това правото на жалбоподателя на ефективни правни средства за съдебна защита е нарушено. Трето, доколкото жалбоподателят е бил лишен от правото си на защита и след като възможността на Съда да извърши преглед на законността на оспорените решения и регламенти относно мерките за замразяване на финансови средства — които по самото си естество са „особено репресивни“ — е подкопана, на жалбоподателя е било наложено необосновано ограничение на правото му на собственост.
4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдение за липса на доказателства срещу жалбоподателя
- Жалбоподателят твърди, че Съветът не е посочил доказателствата и сведенията, на които се е основавал при приемането на оспорените решения и регламенти.
5. Петото правно основание е изведено от твърдение за фактическа неточност
- Жалбоподателят твърди, че противно на това, което се излага в оспорените решения и регламенти, жалбоподателят вече не е бил заместник-ръководител на Организацията за ядрена енергия към съответните дати на вписването му сред лицата и организациите, попадащи в обсега на ограничителните мерки. Следователно Съветът е допуснал фактическа грешка, като го е вписал поради единствената причина, че към датата на различните оспорени решения и регламенти, той е бил заместник-ръководител на Организацията за ядрена енергия.
6. Шестото правно основание е изведено от твърдение за грешка в правото
- Жалбоподателят твърди, че буква б) от член 20 не е предвидена да се прилага *per se* спрямо лица, които заемат ръководни постове в организация, посочена в списъка в приложение VIII. В допълнение, член 20 б) предвижда включване в списъка на лицата „участващи в, пряко свързани с или подпомагащи дейности на Иран, чувствителни по отношение на ядреното разпространение“. Чрез вписването на жалбоподателя в приложение II без посочване на доказателства, че жалбоподателят е предоставял активна и ефективна подкрепа за иранските ядрени дейности към момента на вписването му в приложение II, Съветът е допуснал грешка в правото.
7. Седмото правно основание е изведено от твърдение за явна грешка в преценката на фактите и нарушение на принципа на пропорционалност
- Жалбоподателят твърди, че по настоящото дело не е налице цел от общ интерес, която може да обоснове толкова строга мярка спрямо лица, които дори и за кратък период са заемали ръководен пост в АЕОИ. Освен това, дори да се приеме, че мерките са обосновани от цел от общ интерес, те все пак подлежат на критика, тъй като не отговарят на разумното съотношение на пропорционалност между използваните средства и поставената цел.

Жалба, подадена на 19 май 2014 г. — UNIC/Комисия

(Дело T-338/14)

(2014/C 212/53)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: *Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC)* (Милано, Италия) (представители: *A. Fratini, avvocato, M. Bottino, avvocato*)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да уважи жалбата и вследствие на това да отмени обжалваното решение,